

Føðgarnir Johan og Róland

Róland Michelsen

2. apríl andaðist Róland Michelsen, Tórshavn. Dáttliga komu boðini, tí hóast vit væl vistu, at Róland hevði verið álvarsliga heilsubrekaður í mong ár, so vistu vit ikki betur, enn at hann nú mestsum hevði vunnið á sjúkuni eftir sera strævnu og longu áramálini, hann hevði verið álvarsliga sjúk; eftir væleydnaða skurðviðgerð fyri 5 árum síðani á Ríkissjúkrahúsinum fekk Róland nýtt nýra og livdi væl eftir hetta, og kundi nú taka hond í eithvørt, sum hann ikki hevði verið mentur til í so mong ár, og í øllum hann tókst við, var hann vælgjörður. Men nú skuldi so verða øðrvísi; kreftirnar rukku ikki meira, nú hann aftur var undir læknahond á Ríkissjúkrahúsinum, hóast tað hesu ferð ikki vóru nýrini.

Róland var borin í heim 8. november 1929 og vaks upp undir tryggunum korum; barnaheim hansara er á horninum Tróndargøta/Dr. Jakobsensgøta, foreldur hansara vóru Frida, ættað úr Fuglafirði, og Johan, vanligi nevndur Johan á Majarinum. Róland og systurin Bergtóra mistu móðurina longu í 1948. Tað eru 25 ár síðan Bergtóra doyði frá manni og børnum, hon var gift til Klaksvíkar.

Rættuliga ungur fór Róland at arbeiða á Majarinum í Havn, har pápin virkaði alla sína tíð sum majaristur og margarinufabrikantur, til hann doyði fyri 23 árum síðani.

Tað mesta av hesi øldini var fyrirkænt Thorshavn Mælkeforsyning & Margarinefabrik A/S, Majarið, av størstu og týðningarmestu arbeidsplassum í Havn. Tað er ein mikil fjöld av fólki, sum her hevur havt sítt tryggja og góða arbeiði.

Tórsgøta var gøtan burturav; har vóru fyrirkænt og handlar og handverk, her ferðaðust fólk, sum komu ella fóru úr Havn, og í øllum hesum var Majarið ein megintáttur. Her virkaði faðir Rólands og inti sitt lívsverk, og her tók Róland eisini upp sín tátt.

Róland arbeiðdi á margarinvirkinum til hann mátti leggja frá sær av heilsuávvum í 1972. Øll hesi árin síðani, til hann í 1985 fekk nýtt nýra, mátti hann fyrri stóran part leggja í dýalsuviðgerð, sum var lívstreyt fyri hann.

Róland var fryntligur og vinsælur, hóast heilsubrekaður, týktist hann at hava tilkall til sjálva og lívstreyti, so tey, ið vóru uttan n hann, mangan undraðust.

Vit siga tykkum, sum eftir sita, Oddvør og øtturnar báðar, okkara samkenslu og lýsa frið yvir minnið um Róland Michelsen.

J. Lindenskov

lesarabrev

Meiningskanningin hjá Studentaskúlinum:

Spurningarnir sum manglaðu

Tað er so populært við meiningskanningum. Men tað er eisini vanligi viðurkent, at tað ber væl til við eini meiningskanning at seta spurningarnar á ein slíkan hátt, at teir sum skipa fyri fáa tað svar, teir ynskja.

Eitt sera gott dømi um hetta er tann meiningskanning, sum studentaskúlarin í Hoydølum og í Gøtu hava skipað fyri. Fólk hava m.a. verið spurð um teirra meining um almennan stuðul til vinnulívið. Meira enn helvtin av teimum, sum hava svarað, hava sagt seg vera imóti stuðli til vinnulívið yvirhøvur.

Hetta úrslit má sigast at vera ein stórsigur fyri tann »akademiska« partin av føroyingum, sum nú í fleiri ár hevur roynt at sáa illvild móti okkara høvuðsvinnu. Tann uppfatan breiðir seg meira og meira, at fiskivinnan er bert til fortæð, og loysnin upp á landsins trupulleikar er »fleiri og nýggjar skúlar«.

Hesin háttur at spyrja fólk um teirra hugsan um stuðul til vinnulívið er nevniliga sera lættisoppakendur, og stuðul so avgjørt ikki kravnum um, at tað eru fleiri studentaskúlar, vit hava brúk fyri.

Spurningurin um stuðul til vinnulívið/fiskivinnuna er sanniliga ikki so einfaldur, at tað ber til at svara ja ella nei um vit skulu hava stuðul ella ikki. Stuðulin til fiskivinnuna hevur havt tvey endamálar. Annað hevur verið at tryggja fiskimønnum eina rimiliga úrtøku. Men hitt

endamálið hevur verið at tryggja arbeidsplass til føroyingar. Sjálvsagt skal studningur latast við skili, og her hevur mangan restað nakað væl í. Men kunnu vit við at lata 1 kr. í studningi fáa t.d. 2 kr. aftur í samfelagságóða, so vil hetta loysa seg, ja, tað vil loysa seg so leingi vit fáa kr. 1,01 aftur fyri hvørja studningskrónu.

Alternatið til studning er arbeidloysi. Tó neyvan hjá teimum, sum hava skipað fyri hesi meiningskanning, men vit eru fleiri, sum halda, at tað almenna eigur at gera alt, sum gerast kann, at útvega fólki arbeiði, heldur enn at lata tey gerast partur av hagtølunum hjá almannastovni.

Fyri at henda meiningskanning skuldi gevja eina í hvussu er togliga mynd av hugsanini hjá fólki um studningspurningin, mangla í hvussu er fylgjandi 3 spurningar:

1. Hvor er tað, sum hevur svarað »ongan studning«? Í hvussu stóran mun munnu hesi hava sít »á tí turra« uttan mun til gongdina annars?
2. Hvat høvdu hesi fólk

Hvørja støðu hava tygum til, at landið veitir vinnuni studning?

- A. Studningur eigur ikki at verða latin
- B. Galdandi skipanir hava verið rimiligar
- C. Vinnan hevur krav upp á endurrindan frá tí almenna, tá á stendur
- D. Veit ikki

Tað ber til at spyrja, so ein fær tað svar ein vil hava, sigur Óli Jacobsen, ið tekur kanningarúrslitið hjá HF-arunum og studentunum sum akademikaravild við mótvegis fiskivinnuni

Talva 2. Stuðul yvirhøvur.

svar- møguleikar	svar persónar	svar %
ongan studning	512	41,1
gott, sum er	180	14,4
um á stendur	319	25,6
veit ikki	236	18,9
tilsamsans	1.247	100,0

Av teimum, ið høvdu eina støðu, hildu 50,6 %, at hitt almenna ikki skal stuðla vinnulívinum. Hesi eru serliga bústandi í Suðurstreymi.

svarað, um tey vóru spurð, um tey heldur vildu hava arbeidloysi í landinum, enn studning til fiskivinnuna?

3. Og hvat hevði svarið verið, um tey vóru spurð, um teirra egna arbeiði var treytað av almennum stuðli til vinnulívið?

Tíverri fingi tey spurdu ikki hevi til at svara hesum spurningum, og tá settu spurningarnir í hes-

um máli eru merktir av »akademikaravild« móti fiskivinnuni, er úrslitið heldur ikki nakað serliga nógv vert.

At enda skal sigast, at so frægt av hugflogi er áður komið úr »gamlu« og »nýggja« skúla við Gøtugjógv, sjálfv áðrenn hann gjørdist »Studentaskúli og HF-skeið«!!!

Óli Jacobsen

Til Jákup Danielsen

Nú komst tú, Jákup Danielsen, at skriva um »óndsinnaða« skrivning í móti tær, nú Ketty Vidar skrivaði eina grein um, at tú var komin til skorin og seymað klæði. Men tað hon skrivaði, var jú tann reini sannleiki.

Sjálvt um tú kom til seymað og skorin klæði, ert tú líka so nakin sum keisarin í sínum nýggju klæðum, sum bert eitt barn fyrst kundi siggja, at hann var púra nakin.

Tryrt tú, Jákup Danielsen, at vit øll eru menningartarnað, um tú væntaði, at øll hesi brøgd, sum tú

hevur útint, fóru at bera til

Sjálvt ert tú útbúgvinn á Almannastovni, og eftir hvat ið varð útvarpað í Danmark, tá tú var nýri í vetur, segði tú teg hava arbeitt í 10 ár á Landsstyrets Socialforvaltning på Færøerne.

Vorðin sum útbúgvinn, sum skapar eitt slíkt úrslit sum teg, Jákup Danielsen, men tú hevur væl fingið innblást henda serliga anda í onkrum umhvørvi, sum ikki er best sinnað móti okkum blindu.

Tú Jákup Danielsen

dittar tær at svara ordiliga fólki aftur, nú Ketty Vidar skrivaði lesarabrev og speirak teg eitt sindur.

Hvørt orð, hon skrivaði, er sannleiki, munurin á tykkum er sum nátt og dagur, hon hevur hjálpt okkum og stuðlað okkum síðani 1985, meðan tú og fylgisneytar tinir hava gjørt tvørturimóti.

Ja, so ósmæðin ert tú, at tin líki finst neyvan, bjóðaði fyrst til framsýning av tær sjálvum á Blindastovninum, tosaði so fyrst í útvarpi í Danmark og so aftur her um alt tað, sum

nú skuldi setast í gongd, alt hetta sum tú inntil nú hevur ligið omaná og forðað. Einku reyp varð spart.

Og ongini ivi er um, at Føroya fólk eisini her skuldi gjalda hesa tina agitation bæði í Danmark og her í Útvarpi Føroya, ja, eisini teir skatta-borgarar, sum nú ikki eiga breið í munin, hava verið við at gjalda tina ferð til Danmarkar fyrri at spilla meg út í mínum egna felag.

Lítið roynisverk var tað fyrr í Føroyum roknað